

Προσφυγή της 1ης Μαρτίου 2018 — BNP Paribas κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-150/18)

(2018/C 161/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BNP Paribas (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi και P. Kurka, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 9, και ειδικότερα τις παραγράφους 9.1, 9.2 και 9.3, της απόφασης της ΕΚΤ αριθ. ECB/SSM/2017 — ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/248 της 19ης Δεκεμβρίου 2017, στον βαθμό που επιβάλλει συμψηφισμό των αμετάκλητων δεσμεύσεων πληρωμής οι οποίες έχουν αναληφθεί έναντι των εθνικών ταμείων εξυγίανσης, του Ενιαίου ταμείου εξυγίανσης και των εθνικών συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, με το κεφάλαιο κοινών μετοχών κατηγορίας 1, σε ατομική, υποενοποιημένη και ενοποιημένη βάση·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής προβάλλονται τέσσερις λόγοι ακύρωσης.

1. Με τον πρώτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομικής βάσης, στο μέτρο που η ΕΚΤ έκανε χρήση των αρμοδιοτήτων της στον τομέα της προληπτικής εποπτείας για να επιβάλει μέτρο γενικής ισχύος το οποίο άπτεται της αρμοδιότητας του νομοθέτη, υπερβαίνοντας έτσι τα όρια των εξουσιών που της απονέμει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).
2. Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει νομικό σφάλμα, στο μέτρο που η ΕΚΤ ερμήνευσε κατά τρόπο αντίθετο προς τη βούληση του νομοθέτη τις ρυθμίσεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες επιτρέπουν στα πιστωτικά ιδρύματα να αναλάβουν αμετάκλητες δεσμεύσεις πληρωμής προκειμένου να εκπληρώσουν μέρος των υποχρεώσεων τους έναντι των εθνικών ταμείων εξυγίανσης, του Ενιαίου ταμείου εξυγίανσης και των εθνικών συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, στερώντας έτσι από τις σχετικές διατάξεις την πρακτική τους αποτελεσματικότητα. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η ΕΚΤ στήριξε την απόφασή της σε εσφαλμένη ερμηνεία του ισχύοντος για τις αμετάκλητες δεσμεύσεις πληρωμής ευρωπαϊκού νομικού πλαισίου και του εθνικού πλαισίου μεταφοράς του στην εσωτερική έννομη τάξη.
3. Με τον τρίτο λόγο η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκκινεί από σφάλμα εκτίμησης και αντιβαίνει στην αρχή της χρηστής διοίκησης.

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2018 — Legutko και Poręba κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-156/18)

(2018/C 161/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Πολωνία), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Mataczyński, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο